

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200755
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200755.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD v právnej veci žalobcu: G. M., W., právne zast. JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátkou, Jilemnického 27, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020506/1/1123189/2012/5048-r zo dňa 15.08.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/40/2012-75 zo dňa 27.11.2012, jednomyselne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/40/2012-75 zo dňa 27.11.2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020506/1/1123189/2012/5048-r zo dňa 15.08.2012, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trenčín č. 9311401/5/232971/2012 zo dňa 04.05.2012, ktorým bola podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) vyrubená žalobcovi daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2008 v sume 2.395,33 €.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe ju navrhoval ako nedôvodnú zamietnuť. Správca dane mal poznamky o dodávateľovi žalobcu zo svojej činnosti najmä, že v roku 2008 nebol registrovaný na DPH, posledné zdaňovacie obdobie mal určené na III. štvrťrok 2007. Predložené faktúry od dodávateľa tak nie sú vystavené platiteľom a ani daň za daného stavu v skutočnosti nebola uplatnená platiteľom v tuzemsku. Daň odpočítaná žalobcom bola odpočítaná neoprávnene v rozpore s § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o DPH),

pretože žalobca nemohol odpočítať daň na základe faktúry, ktorú nevystavil platiteľ dane registrovaný na dani z pridanej hodnoty. Svoje tvrdenie o nepravdivosti výpovedí I. V. a L. Žalobca nepodložil žiadnymi argumentami, pričom sám žalobca uvádzal vo výpovedi, že si nepamätá s kým jednal, od koho dostal faktúry a ďalšie doklady, ani komu platil hotovosť. Žalobca okrem faktúr nemal iné dôkazy o prijatom tovare a faktúry samy osebe nie sú dostatočným dôkazom o uskutočnení zdaniteľného obchodu, preto neuniesol dôkazné bremeno. Doplnenie odvolania s poukazom na rozsudok SD EÚ zo dňa 21.06.2012 nemá charakter dôkazov, ktoré by potvrdzovali tvrdenia žalobcu v danej veci a okrem toho doplnenie bolo zo dňa 15.08.2012, kedy žalovaný vo veci rozhodol.

Žalobca neuniesol dôkazné bremeno podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní, a preto si neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z nepreukázaných obchodov.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie napadnutý rozsudok zruší podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. Namietal, že žalovaný správny orgán a rovnako aj súd v nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti nehodnotili dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom pri hodnotení dôkazov neprihliadli na nasledovné skutočnosti:

- a) žalovaný správny orgán vo veci dodania tovaru (železa a farebných kovov) spoločnosťou RUT GROUP s.r.o. považuje za dostatočne nepreukázaný fakt realizácie zdaniteľného obchodu pri dodaní tohto tovaru, avšak uznal realizáciu zdaniteľného obchodu, ktorým bol predmetný tovar predaný tretej osobe. Takto žalovaný správny orgán neuznal právo na odpočet daňovej povinnosti z dane z pridanej hodnoty z tovaru, ktorý žalobca zdaniteľným obchodom nadobudol, avšak z toho istého tovaru pri jeho následnom predaji odberateľovi uznal vlastnú daňovú povinnosť žalobcu z tovaru, a túto riadne priznal. Zo strany spoločnosti RUT GROUP s.r.o. boli predložené daňové doklady - faktúry spolu s príjmovými pokladničnými dokladmi, ktorými táto spoločnosť opakovane deklarovala, že je platcom dane z pridanej hodnoty;
- b) postup pri rozhodnutí žalovaného správneho orgánu predpokladá, aby žalobca zabezpečoval preukázanie skutočností na strane dodávateľov žalobcu a to napriek skutočnosti, že žalobca nemá žiadne právne prostriedky, ktorými sa tohto preukázania môže domáhať. Tento postup je v rozpore s judikátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. značkou 3Sžf/1/2011;
- c) je povinnosťou správcu dane, resp. súdu, aby bolo žalobcovi objektívne preukázané, že odpočet dane z pridanej hodnoty bol vykonaný podvodne;
- d) faktúrou za dodanie tovaru je dostatočne preukázané plnenie poskytnuté zdaniteľnej osobe jeho dodávateľom.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty je významné poznanie, či dodávateľ tovarov alebo služieb je v rozhodnom období (I. štvrťrok 2008) v postavení zdaniteľnej osoby a registrovaným platiteľom na dani z pridanej hodnoty. Podľa § 71 ods. 1 zákona o DPH je platiteľ povinný vyhotoviť faktúru pri každom dodaní tovaru a dodaní služby. Aby platiteľovi dane vznikol nárok na odpočítanie dane, môže svoje právo uplatniť za podmienok ustanovených v ustanovení § 49 a § 51 zákona o DPH. Právo na odpočítanie dane môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH má faktúru od platiteľa. Preto z hľadiska odpočtu dane za prijaté plnenia bolo pre žalobcu ako platiteľa dane významné zistenie, že faktúra od dodávateľa nebola vystavená osobou registrovanou na dani z pridanej hodnoty, keďže spoločnosť RUT GROUP s.r.o., Bratislava prestala byť platiteľom od 01.10.2007 (dôkaz: rozhodnutie Daňového úradu Bratislava IV zo dňa 07.09.2007 č. 603/230/101835/07/Fer, ktorým bolo spoločnosti RUT GROUP s.r.o. určené posledné zdaňovacie obdobie na DPH III. štvrťrok 2007). V tomto sporovom prípade žalobca uplatnil odpočítanie dane v rozpore so zákonom o DPH, a to na základe prijatých faktúr vystavených osobou, ktorá nebola platiteľom na dani z pridanej hodnoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej

len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.) a následne po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

Skutočnosť, že platiteľ môže odpočítať daň iba ak je voči nemu uplatnená iným platiteľom je esenciálnou podmienkou vzniku nároku na odpočítanie dane. Senát najvyššieho súdu sa stotožnil so stanoviskom žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu. Právo na odpočítanie dane môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH má faktúru od platiteľa. Preto z hľadiska odpočtu dane za prijaté plnenia bolo pre žalobcu ako platiteľa dane významné zistenie, že faktúra od dodávateľa nebola vystavená osobou registrovanou na dani z pridanej hodnoty, keďže spoločnosť RUT GROUP s.r.o., Bratislava prestala byť platiteľom od 01.10.2007 (dôkaz: rozhodnutie Daňového úradu Bratislava IV zo dňa 07.09.2007 č. 603/230/101835/07/Fer, ktorým bolo spoločnosti RUT GROUP s.r.o. určené posledné zdaňovacie obdobie na DPH III. štvrťrok 2007). Pokiaľ existuje takáto skutočnosť, ktorá vylučuje kogentnú podmienku uplatnenia nároku na odpočítanie dane, ďalšie dokazovanie pre účely vyhodnotenia, že nárok na odpočet nevznikol, je nadbytočné. V konaní neboli naplnené skutočnosti pre aplikáciu výkladových princípov z rozsudku najvyššieho súdu vo veci Iron Club sp. zn. 3 Sžf/1/2011 ASPI JUD 65295 SK. „Daňový subjekt vyčerpal vlastné dôkazné bremeno, ak disponuje existenciou materiálneho plnenia, má tomu zodpovedajúcu faktúru a prílohy s podrobným položkovitým opisom druhu a ceny dodaných služieb a tovarov od určitého dodávateľa“.

Rozsudok 3 Sžf/1/2011 vychádza zo skutočnosti, že dodávka tovaru bola uskutočnená platiteľom dane, preto ho na daný daňový prípad nemožno aplikovať.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.